

AUSTRALSKE

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

ČÍSLO 18 UNOR 1993

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60

se narodil 5. října 1936 v rodině bohatého průmyslníka. To byl později, po únoru 1948 také důvod, proč se nedostal na žádnou vysokou školu. Začal tedy pracovat v Divadle Na zábradlí jako kulisák. Později se v tomto divadle stal asistentem režie a také autorem, který pro divadlo psal. Jeho prvotina "Zahradní slavnost" měla vlastně svoji světovou premiéru právě Na Zábradlí.

V roce 1965 to byla další divadelní hra "Vyrozumění", která potvrdila jeho kvality a rázem ho proslavila jako dramatika. V roce 1968 napsal "Ztíženou možnost soustředění", kterou nastudovalo Lincoln Center v New Yorku a za kterou byl V. Havel oceněn zvláštním uznáním za mimořádné dílo, provedené mimo Broadway.

Po okupaci vojsky Varšavské smlouvy se stal "zakázaným" autorem a jeho hry byly staženy z repertoáru divadel. V této době také Havel píše své politicko-sociální eseje včetně "Otevřeného dopisu prezidentu Husákovi", "Síla slabých" a další.

Na začátku sedmdesátých let dostal místo v pivovaru na severu Čech a právě tady začíná jeho boj za lidská práva. Byl jedním ze zakladatelů a později jedním z mluvčích "Charty 77". Stal se proto ještě více nepohodlným vládě a ta se již nespokojila s pouhým zákazem jeho děl. Byl soustavně sledován tajnou policií. Byl zatčen a vězněn nejdříve v roce 1977 a později v roce 1979 pro svoji aktivní účast ve Výboru na pomoc neprávem pronásledovaných zatčen a odsouzen na čtyři a půl roku do vězení. V této době také vznikla jeho knížka "Dopisy Olze". Krátce před vypršením trestu byl pro špatný zdravotní stav propuštěn.

V lednu 1989 byl Václav Havel opět zatčen, tentokrát za účast na demonstraci, která se konala ke 20. výročí úmrtí Jana Palacha. Byl odsouzen k osmi měsícům. Na všeobecné protesty jak světové, tak i domácí veřejnosti musel být "pro dobré chování" propuštěn dříve.

Během roku 1989 v období obrovských přeměn ve střední a východní Evropě se Václav Havel stal vůdčí osobností pražské "Sametové revoluce". Byl mluvčím "Občanského fóra" a posléze byl zvolen do čela Československé republiky.

Během své spisovatelské i politické kariéry si získal nejen mezinárodní obdiv a úctu, ale i mnoho oficiálních uznání. V roce 1969 to byla rakouská Státní cena Evropské literatury. V roce 1982 mu byl udělen Čestný doktorát York University v Torontu, v roce 1986 prestižní holandská Cena Erasmuse Rotterdamského. V roce 1989 následuje Mirová cena německých knihkupců, Cena Olofa Palmeho, Cena dr. Karl Rennera a další.

VÁCLAV HAVEL

první prezident České republiky

Jak čas a okolnosti ukázaly, Václav Havel byl posledním prezidentem Československé republiky. 31. prosince 1992 tato republika definitivně zanikla. 1. ledna 1993 vznikla nová samostatná Česká republika do jejího čela byl opět postaven Václav Havel, stal se prvním prezidentem nového státu.

Přejeme mu, aby při naplňování nelehkého úkolu měl vždy dostatek síly, trpělivosti a státnické moudrosti a aby nová republika pod jeho vedením vzkvétala.

Vzpomínka na Jana Palacha

Jan Jirásek

Je psána na den 19. ledna, kdy před 24 lety vydechl naposledy hrdina českého národa Jan Palach, který obětoval sebe sama svému lidu a své zkoušené vlasti. Jeho čin nemá v naší historii obdoby, stal se součástí našich dějin a přesáhl svým významem a jasným poselstvím hranice naší vlasti.

Čistota jeho činu pohnula milióny lidí, dala vznik památníkům, básním, úvahám a hudebním dílům, byl ctěn a oplakáván nespočetnými pozůstalými jako hlízky člověk. Stejná vzpomínka a úcta náleží následovníkům Jana Palacha, Janu Zajícovi a Evženovi Pločkovi, na veřejnosti méně známým, ale významem jejich oběti stejně velkým.

Na podstavci sochy v Římě je vyryto velkým písmem "Jan Palach se obětoval za svobodu". Smyslu jeho oběti a oběti jeho následovníků bylo v naší zemi dosaženo. Vzpomeňme jen, jakou roli hrálo místo, kde vzplála pochodň Jana Palacha, v lednu a v listopadu 1989 a kam dodnes směřují kroky Pražanů a návštěvníků z blízka i z dále.

Její význam trvá a pokračuje dál, protože láska k pravdě, touha po demokracii a lidskosti, snaha o spravedlivou společnost, jsou platné hodnoty, o které je třeba usilovat i ve svobodném státě.

Zastavme se alespoň na okamžik v dnešním uspěchaném světě nad odkazem Jana Palacha a jeho následovníků, který je obrazně i ve skutečnosti chráněn svatým Václavem, vévodou České země.

Zpod nánosu času

Aleš Nebeský

V lečné ulici v Praze se 3. listopadu loňského roku sešla hrstka lidí... Byli mezi nimi prezident, ministr a několik poslanců - nyní již jen s předloškou ex - u svých titulů. Jeden jako druhý před 16ti lety podepsali prohlášení, kterým zabýjili novou éru boje proti totalitnímu režimu a které některým z nich vyneslo léta věznění a všem neustálé šikanování.

I tentokrát podepsali prohlášení: "Charta 77 - jako neformální občanská iniciativa - dohrála svou historickou roli. Některé prvky jejího základního prohlášení, její volná struktura a způsob práce odpovídali totalitním poměrům, ve kterých vznikla. Tyto poměry vyžadovaly specifický a ve svobodných podmínkách nepoužitelný model veřejného působení. Proto jsme se rozhodli práci Charty 77 uzavřít."

U podpisu prohlášení pochopitelně nebylo všech 1017 signatářů, kteří (do října 1979) Chartu podepsali. S ohledem na atmosféru, která se po pádu komunismu kolem chartistů vytvořila, by bylo krajně podivné kdyby všichni se zastavením činnosti souhlasili. Za "sprostou zákulisní intriku" to označil Petr Cihulka (redaktor časopisu Rudá kráva), který Chartu podepsal v dubnu 1979, spolu s Johnem Bokem, signatářem od r. 1977 (tehdy se podepsal jako Jan (?) Bok). Prohlásili, že tento akt je dílem skupiny mluvčích Charty, "veřejně tváře Charty a různé špičky ledovce", lidí, kteří se díky ní dostali do vysokých funkcí a nyní mají strach, že Charta by se držela svého původního poslání: kritiky mocných - a postavila by se proti nim."

Charta od svého prvopočátku byla vystavena útokům ze všech stran. Protože bez výhery združovala lidi z nejrůznějšími politickými názory, spojené jen nesouhlasem s totalitou, režim to považoval za důkaz, že všichni - včetně ze strany vyloučených osmašedesátníků - "slouží americkému imperialismu". Snad ani nepřekvapuje, že stejná skutečnost je pro současné kritiky důkazem, že demokratičtí a křesťanští chartisté "slouží a sloužili světovému komunismu". A v poslední době navíc (podle Týdeníku Politika) i světovému židovstvu.

Je triviální pravdou, že nános času historické skutečnosti spíše zastírá, než aby je vyjasňoval a momentální politické potřeby s historickými fakty zacházejí mnohdy podivuhodným způsobem. (Příkladem může posloužit nedávné tvrzení historických revizionistů v Anglii - za souhlasu některých konzervativců, že konzervativce W.Churchill po pádu Francie v roce 1940 odmítl uzavřít mír s

Stručný přehled rubrik

Zpod nánosu času	01 - 02
Otevřený dopis	03
Informace z konzulátu	04
Česká a Slovenská obchodní komora	05
O čs. diplomatech v Austrálii	06
Poražený únor	07
Blahopřání	08
Konec a začátek	09
SVU Sydney	10
Pražský komorní orchestr	11
Konec tisíciletí	12
Z historie Austrálie	13
Sousedská hlídka	14
Humor a křížovka	15
Inzerce a služby	16 - 17

Hitlerem a tím se stal odpovědným za oběti druhé světové války. Skutečnost, že - a to v nejlepším případě - by patrně dodnes byla jedna polovina Evropy nacistická a druhá komunistická - což je prašť jako uhoď - pacifistickým a konzervativním potomkům mnichovanů zřejmě nevadí).

Snad nebude tedy na škodu některé historické skutečnosti kolem Charty připomenout.

Nebude na škodu připomenout, že Charta vznikla na pozadí politiky détente, v době helsinských dohod, v době, kdy Husákova vláda přijala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a OSN vyhlásila rok 1977 za "Rok práv politických vězňů". Tedy v době, kdy totalitní moc již jednoduše nemohla začít popravovat, či masově věznit jako v padesátých letech. V jiné historické situaci než v této, by samozřejmě Charta vzniknout nemohla.

Nebude na škodu připomenout, že vyhlášení Charty exil s obdivem přivítal, i když - řečeno slovy Pavla Tigrida v tehdejší Svědectví - jsme podpisy bývalých komunistů, osmašedesátníků přijímali s jasným "spolu, ale ne ve spolku". Charta ale nebyla politickým programem. Vznikla na myšlence potřeby solidárnosti s každým, kdo pro nezávislé myšlení byl pronásledován totalitním režimem. Konec konců, jejím výchozím bodem bylo Havlovo vyslovení solidarity s odsouzenou rockovou skupinou "Plastic people" a dalšími mladými z "undergroundu" a z "alternativní" kultury, kteří se rozhodli oficiální struktury a tradiční politické rozdělení ignorovat a ku vzteku strany a vlády si žít po svém.

Nebude také na škodu připomenout, že když 6. ledna 1977 StB uspořádalo honičku na auto ve kterém seděl V. Vaculík, P. Landovský a V. Havel, aby jim zabránilo doručit text Charty vládě, Národnímu shromáždění a sdělovacím prostředkům a zahájilo výslechy všech 240 původních signatářů, vyvolalo to okamžitou vlnu protestů z celého světa. Poněkud smutnou historickou skutečností je, že pročitání jmen osobností a organizací protestujících proti pronásledování Chartistů, se rovná četbě "Kdo je Kdo" na tehdejší světové levici. Vedle komunistických stran Itálie, Španělska, Anglie, Francie, Dánska a organizací jako Mirová nadace Bertranda Russella, to

byly levicové strany a osobnosti jako Mario Soares, Bruno Kreisky, Olof Palme, Willy Brandt, Francois Mitterand, Heinrich Böll a mnoho dalších, jejichž podporu pro vězněné jsem osobně samozřejmě vítal, ale shledával jsem ji jen velice těžko za potěšitelnou.

Očekávat podporu od tradičně pragmaticky orientované pravice bylo nepochybně naivní. A to o to více, když - jen tak mimochodem - mnozí dnešní krajané kritizující Chartu (není to souvislost vskutku pozoruhodná?) jako organizaci sloužící komunistům, se tehdy odmítli jakkoliv k protestům veřejnosti připojit a protitotalitní odboj podpořit. Nemohli se prý totiž veřejně angažovat - upravili si poměr a prý by jim mohlo být odmítnuto vízum a tím by jim bylo znemožněno odjet odevzdat Husákovi příslušnou tvrdou valutu. Skutečně neuškodí si občas připomenout některé historické skutečnosti.

V zájmu pravdy je nutné konstatovat, že protesty západních konzervativců a dokonce i církvi přišly. Pravda také je, že byly váhavé, mnohem později a pod tlakem veřejného mínění. Konec konců, nebylo prý možné - v zájmu détente - se "vměšovat do vnitřních záležitostí jiného státu".

Myslím, že to bylo právě v době, kdy moje důvěra (otřesená od doby kdy jsem pochopil souvislosti a důvody které vedly k mnichovské dohodě) ku konzervativní části politického spektra s jeho pragmatismem klesla na minimální úroveň, kde zůstává do dnes. I tak je ale větší, než důvěra k levicovým politikům, kterou nemám a nikdy jsem neměl.

Navzdory všem kritikům Charty je nepochybné, že jejím duševním otcům dala historie za pravdu. Díky jim, když přišel čas, byla v Československu připravena demokraticky smýšlející skupina lidí s vysokým morálním profilem. A to na rozdíl od bývalých komunistických zemí, které jsou dodnes ve své většině ovládány lidmi z bývalých komunistických aparátů.

Charta tedy skutečně svoji historickou úlohu splnila. Že se v jejích řadách našlo jen několik málo osobností (např. V. Havel, V. Benda atd.) schopných svoji odbojové myšlení přetvořit do myšlení přiměřeného otevřenému systému, je věc z hlediska zhroucení komunismu vedlejší. Jsou nepochybně

pravdivá slova novináře Jiřího Hanáka: "... málo co a málokdo odchází do dějin s tak čistými rukama a čistým svědomím" - a ani někdy temná předinvazní minulost některých signatářů Charty 77 na tom nic nemění.

Zajímavosti z České republiky z hlediska daňového přiznání.

Podle nového Vládního daňového nařízení, všichni cizinci, kteří pracují v České republice a jsou zaměstnáváni českou firmou či podnikem, nebo odbočkou zahraniční firmy či podniku, musí být registrováni u jejich místního finančního úřadu. Pokuty za neregistrování mohou být velmi vysoké.

V roce 1992 ti cizinci, kteří byli daňoví rezidenti (to znamená, že strávili více než 183 dnů v Československu) se mohli registrovat až do 31. prosince 1992 bez pokuty. Pro rok 1993 platí, že všichni cizinci pracující v České republice se musí registrovat hned během prvního pracovního dne, kdy získávají v České republice příjem, i když jsou zaměstnáni na kontrakt u zahraniční firmy.

Finanční rok v České republice se počítá na rozdíl od Austrálie od 1. ledna do 31. prosince.

Všechny účty a faktury musí být uschovávány po dobu 10 let.

Pozdní placení daní se trestá pokutou ve výši 0,1 % celkové částky.

Pozdní vyplnění a odeslání daňového přiznání se může trestat pokutou až 10 % z celkové částky.

Nařízení o účetnictví specifikuje dva druhy účetnictví: jednoduché účetnictví pro malé podnikatele, přímé osoby a různé druhy "nevýdělečných" organizací. A podvojně účetnictví, které musí užívat další podniky a firmy, včetně těch, které jsou registrovány v Obchodní registraci.

Výše uvedené informace jsme vybrali z Czechoslovak Newsletter, publikace, která by měla přinášet veškeré změny, a ustanovení z hlediska daňového. Protože naše redakce bude dostávat každé nové číslo, budeme vás o změnách informovat.

Otevřený dopis Petru Cibulkovi.

Nezávislé a necenzurované noviny "Ty Rudá Krávo" zveřejnily seznam agentů, kteří prý spolupracovali s StB. Jedná se o tisíce jmen. Oficiální orgány však připouštějí, že se jedná o seznam nepřesný. Mnohdy dochází k záměně jmen atd. Jelikož se nejedná o státní tajemství, nelze dotyčné autory seznamu právně postihnout. K zodpovědnosti za zveřejnění seznamu se hlásí bývalý brněnský disident Petr Cibulka. Jelikož se s Petrem znám z vězení v letech 1978-79, napsal jsem mu tento otevřený dopis:

Milý Petře,

posílám Ti tento otevřený dopis, protože tě chci upozornit na určité skutečnosti, které by měla znát širší veřejnost - nikoliv pouze Ty a já - a možná pár lidí, s kterými jsme byli v letech 1978-79 na Borech,

Myslím si, že si mne pamatuješ velice dobře: Při své první hladovce, kterou jsi držel, aby Tě přemístili z 3. na 5. úsek na Borech to vypadalo, že pro ně nebude problémem nechat Tě hladovku úspěšně dokončit a nechávali se s oblibou slyšet, že pro Tebe mají dřevěné sako. Pamatuješ se? Vyhlásil jsem tehdy hladovku na Tvoji podporu, což se mohlo klasifikovat jako vězeňská vzpoura a Tebe během několika hodin odvezli do nemocnice. Přiznám se, že mně tehdy Tvé počinání nahánělo více hrůzy než sympatií. A k tomuto kroku bych se asi těžko odvážil, kdybych nevěděl, že Aleš Macháček bude věci ventilovat ven. Pracovali jsme na šatonech. Byla to zlá práce, ale skutečné peklo by nastalo, kdyby komunisté nás začali zavírat na 5. (psychiatrický) úsek jako to dělávali v Rusku a ty jsi jim k tomu dával nechtěné návod.

Nakonec jsi udělal kompromis a z hladovky jsi bez vysvětlení vycouval. Nikdo Ti nic nevyčítal. Jako vězňové jsme respektovali Tvé přesvědčení. Tehdy jsi hájil komunistickou stranu. Pamatuješ? Pamatuješ se, jak jsi prohlašoval, že v Norsku není demokracie, protože Komunistická strana Norska nemá v předvolební kampani vymezený čas v

televizi a Miloš Lojek se tě tehdy ptal, kolik vlastně má Komunistická strana Norska členů a kolik z nich je sovětských agentů.

Pamatuješ se, jak jsi v dopise od Šimsů nahrazoval biblickou terminologií sobě vlastní a například výraz Království Boží jsi překládal jako komunismus.

Pamatuješ se, jak jsi psal stížnost na jiného vězně, že Tě urazil slovy: "Ty holube zapíčený!" Tento krok se mohl brát jako boj za lidská práva, ale také jako..... Připomínám Ti tyto skutečnosti protože i Ty jsi dělal podobně jako já kompromisy, na které si dnes nevzpomínáš nebo nechceš vzpomenout.

Můžeš namítnout, že to vše bylo jinak, že to není pravda. Zveřejnil jsi sto tisíc jmen. Jmen lidí, kteří udělali kompromis. Jen hrstka z nich podepsala spolupráci s StB dobrovolně. Většina z nich podepsala pod nátlakem. Někteří ani nic nepodepsali. Jakákoliv smlouva podepsaná pod nátlakem je neplatná. Ty máš pro ně však trest, který je na rozdíl od trestu za vraždu nepromlčitelný a nenapravitelný. Nejedná se jen o sto tisíc jmen, ale jedná se také o sto tisíc tragických příběhů, které nikdo za Tvým seznamem, který jsi uveřejnil nevidí. Petře Cibulko, i Ty jsi ještě v osmdesátých letech hájil systém socialismu (do kterého patřila i tajná policie, ať již to byla NKVD, KGB, Stasi nebo StB), i Ty jsi dělal kompromisy. Pokud chceš honit komunistické zločince, je to Tvoje věc, ale nehoň oběti těchto zločinců. Na to Ty nemáš právo, to přenech jinému, myslím tím Boha, který nedělá kompromisy jako Ty a já.

S přátelským pozdravem

Aleš Březina

Toronto

Já, agent plošně zveřejněný

Vladimír Škutina, Zürich

Úvodem musím (pokolikáté už) mistopřísežně prohlásit, že jsem nikdy žádným agentem, tajným spolupracovníkem, majitelem propůjčeného bytu či rezidentem nebyl, ba ani mi není známo, že bych byl býval vyhlédnut za úplně tajného donašeče. Naopak jsem byl 2x ve vězení (zajímavé je, že v seznamu, který uveřejnila Rudá Krávo jsem také 2x a

podle pořadového čísla vždycky má agentáž začíná dnem zatčení). Je mi ctí, že jsem na stejném seznamu Rudá Krávo vedle kardinála Berana, nedávno zesnulého kardinála Tomáška, 23 letců-hrdinů bitvy o Anglii, kteří zahynuli v Jáchymovských dolech atd.

V Čechách falzifikát Rudá Krávo nikdo nebere vážně. Lidé vědí, že bývalý pacient psychiatrické léčebny Petr Cibulka trpěl nedostatkem peněz, a proto rád přijal nabídku bývalých šéfů StB, že mu zaplatí dost peněz, jen aby vydal podvržený seznam agentů. Což rád učinil a jako trojčísli Rudá Krávo seznam více než 75 tisíc občanů bez ladu a skladu vydal, podepsal svým jménem a nyní sklízí v bývalé emigraci vavříny.

Šéfům StB za Cibulkovy laskavé pomoci se podařilo ještě více rozežtvat zahraniční Čechy. Nyní si mnou spokojené ruce a čekají, že mimo území dosavadní ČSFR se budou jimi vypracované a vyrobené seznamy přetiskovat, šířit a po těch, kteří nemají ani potuchy, že měli být agenti, se bude plivat. Neveselý truchlivý jsou ty české kraje a budou ještě truchlivější, jestliže budeme agitpropčikům skákat na lep a jejich prokazatelné podvrhy brát za bernou minci.

Nebudu mít nic proti tomu, když mě někdo označí za agenta, ale musí konkrétně uvést alespoň jeden případ, kdy jsem kde něco podepsal, co jsem kde proti komu vypovídal, a kdo mě kde kontaktoval.

Protože nic takového neexistuje, není mi po chuti, že mě bývalý pacienti psychiatrické léčebny plošně zveřejňují.

Protože i u nás v Austrálii se našla řada lidí, která by ráda spustila na základě seznamů "hon na čarodějnice", rozhodli jsme se přetisknout oba výše uvedené články z časopisu "Západ Today", abychom se na inkriminované dokumenty mohli podívat také z druhé strany. Více času však nad tímto tématem nechceme ztrácet.

J.H.

Informace pro krajaný Vydává Generální konzulát České republiky v Sydney

Úvodní slovo generálního konzula
České republiky v Sydney.

Vážení krajané,

Na adrese bývalého konzulárního úřadu České a Slovenské republiky najdete nyní generální konzulát České republiky.

Po mnoha zklamáních těch osvicených a netrpělivosti méně osvicených přišel ke slovu pragmatismus. Naplnily se obavy mnohých, byť snad i naděje některých. Ať tak či onak, s Novým rokem přišel na svět staronový český stát. Do vinku dostal silnou dávku skepse a dosud mu ani nepřišli na jméno. Těžko hledat v historii podobný případ zániku státu bez rámusu a vznik nového bez fanfár. Ať se to líbí nebo ne, je to zřejmě projev novodobého češství. Po trpkých zkušenostech minulých desetiletí si obyvatelé Čech dovolili malou euforii kolem listopadu 89 a nyní už opět stojí na zemi. Není to sice mnoho, ale jistota tohoto mála snad bude víc než planá víra v zázraky, či v pomoc odjinud.

Rozumem chápeme nutnost budovat stát občanský. Jak se ale ukazuje, čeká ho tolik protivenství, že budeme asi každý muset přiznat trochu té obstarožní lásky k vlasti, kterou jako střízliví světoobčané pečlivě skrýváme.

Chtěl bych vás informovat o prvních nezbytných opatřeních českých úřadů v konzulární, vízové a devizové praxi České republiky. Je naší snahou vás pohotově informovat o všech změnách v této oblasti, kterých jistě nebude málo.

Slovenští občané, kteří dosud byli ve styku s čs. generálním konzulátem v Sydney, se budou nyní obracet na velvyslanectví Slovenské republiky v Canbeře, kam byly předány veškeré doklady a spisový materiál ve stádiu vyřizování. Pokud je nám adresována korespondence ve věcech, které nyní přísluší slovenskému úřadu, je předána neprodleně slovenskému velvyslanectví, o čemž budou odesílatelé informováni.

Chtěl bych připomenout, že součástí české konzulární služby jsou také konzulární úřady v Melbourne a v

Hobartu, vedené honorárními konzuly. Současně upozorňuji krajaňskou veřejnost, že z přechodných technických důvodů nebude vydávat víza velvyslanectví České republiky v Canbeře.

Nezbývá, než ujistit vás, vážení krajané, že bude našim potěšením, pokud budete s našimi službami spokojeni a pokud spolupráce s vámi bude alespoň tak dobrá, jakou ji dosud zaznamenal bývalý československý konzulát.

Dovolte mi, abych jménem zaměstnanců nového českého konzulárního úřadu v Sydney popřál vám i naši drahé vlasti mnoho úspěchů v roce 1993.

Josef Sládek
generální konzul
České republiky v Sydney

Žádost o povolení trvalého pobytu cizinců na území České republiky

Cizincem podle zákona je každý, kdo podle zákonů ČR není jejím občanem. Žádost se podává v českém jazyce. Předložené doklady nesmějí být starší 6 měsíců (s výjimkou matričních a cestovních dokladů). Cizí doklady musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

K žádosti o trvalý pobyt cizinec přiloží:

1) některý z následujících dokladů o zajištění prostředků k pobytu:

a) ověřené prohlášení manžela, prarodiče, rodiče, dítěte, sourozence v ČR, že žadatel poskytne hmotné zabezpečení po celou dobu pobytu.

b) potvrzení peněžního ústavu o převodu důchodu, renty, úspor, konta) do ČR. Cizinec dále předloží vlastní výpis o jeho výši, ze kterého bude zřejmé, že má dostatek finančních prostředků na krytí pobytu v ČR (ve výši minimální mzdy na měsíc a na osobu v celkové částce na nejméně na 5 let pobytu).

c) hodnověrné potvrzení o tom, že sociální důchod, postačující k jeho zabezpečení bude převeden do ČR.

d) předběžný souhlas k zaměstnání vydaný úřadem práce,

e) doklad o přerušení řízení o vydání živnostenského listu vydaný příslušným živnostenským úřadem (z dokladu musí být zřejmé, že bylo živnostenské řízení přerušeno pouze z důvodu chybějícího povolení k pobytu).

f) ověřenou kopii živnostenského listu,

g) do vydání živnostenského listu, kopii stejnopisu ohlášení živnosti s prokázaným ručením,

h) ověřenou kopii koncesní listiny,

i) ověřenou kopii rozhodnutí živnostenského úřadu o registraci předmětu podnikání,

j) ověřenou kopii zápisu do obchodního rejstříku,

k) ověřenou kopii smlouvy o vzniku společnosti, popřípadě ověřenou kopii stejnopisu notářského zápisu o založení společnosti.

2) některý z následujících dokladů o zajištění ubytování:

a) smlouvu o převzetí bytu,

b) doklad o vlastnictví bytu,

c) ověřený doklad o pronájmu bytu nebo jeho části,

d) ověřené prohlášení majitele nebo uživatele bytu o souhlasu s ubytováním cizince doplněné stanoviskem místně příslušného obecního úřadu k poskytnutí ubytování pro cizince.

3) Doklad potvrzující manželství, je-li o sloučení manželů, nebo jiný doklad, z něhož vyplývá příbuzenský nebo obdobný svazek, jedná-li se o sloučení rodiny.

Informace o platnosti pasů ČSFR (ČSSR)

Cestovní pasy ČSFR i ČSSR platí nadále i po 1. 1. 1993 s tím, že budou postupně označeny znakem ČR nebo SR dle občanství držitele pasu. Cestovní pasy ČSFR budou po přechodnou dobu vydávány již s tímto označením i po 1. 1. 1993.

S vydáváním nových cestovních pasů nástupnických států se počítá ve 3. čtvrtletí roku 1993. Podle odhadu ministerstva vnitra bude výměna národních cestovních pasů probíhat asi 5 let a bude ukončena v roce 1997.

Platnost víz

Všechny druhy víz udělené orgány ČSFR před 1. 1. 1993 platí ke vstupu na území České republiky i Slovenské republiky po dobu jejich použitelnosti, tj. maximálně šest měsíců ode dne vystavení.

Všechny druhy víz udělené orgány České republiky po 1. 1. 1993 platí pouze ke vstupu na území České republiky.

Zákon o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky.

Dnem 1. 1. 1993 nabytí právní účinnosti zákon ČR ze dne 29. 12. 1992 o nabytí a pozbytí státního občanství ČR.

Státními občany České republiky jsou fyzické osoby, které měly k 31. 12. 1992 občanství ČR a zároveň státní občanství ČSFR. Podle dosavadních právních předpisů a tohoto zákona mají české státní občanství jednak tyto všechny osoby narozené na území ČR k 1. 1. 1969, dále ty, které si v roce 1969 státní občanství ČR zvolily resp. čs. státní občanství narození v cizině, kteří byli k 1. 1. 1969 v ČR přihlášení k trvalému pobytu.

Podle uvedeného nového zákona lze nyní nabytí státního občanství ČR :

1) narozením (je-li alespoň jeden z rodičů státním občanem ČR, u bezdomovců musí mít alespoň jeden z rodičů trvalý pobyt v ČR a dítě se musí na území ČR narodit, resp. určením otcovství, (u mimo man-

želských dětí je rozhodující státní občanství otce), popř. nalezením na území ČR u dětí do 15 let, které nenabýly narozením občanství jiného státu.

2) prohlášením (u těch osob, které mají občanství ČSFR, ale nemají specifikováno, zda mají občanství ČR nebo SR. Tyto prohlášení se činí v ČR u okresního úřadu místa trvalého pobytu, v cizině před zastupitelským úřadem ČR.

3) udělením ministerstvem vnitra ČR na základě žádosti občana jiného státu za splnění následujících podmínek :

- trvalý pobyt na území ČR ke dni podání žádosti nejméně 5 let,
- prokázání propuštění ze státního svazku cizího státu,
- neodsouzení za úmyslný trestný čin v posledních 5 letech,
- prokázání znalosti českého jazyka.

Ministerstvo vnitra ČR může prominout podmínku trvalého pětiletého pobytu (pokud se občan narodil na území ČR nebo žije na území ČR nepřetržitě 10 let i bez trvalého bydliště, resp. měl v minulosti občanství ČSFR či ČR, nebo byl nezrušitelně osvojen státním občanem ČR, nebo jeho manžel/ka je státním občanem ČR), dále předložení dokladu o propuštění ze státního svazku cizího státu nebo znalost českého jazyka (znalost češtiny neprokazuje žadatel, který je nebo byl občanem SR).

K žádosti o udělení státního občanství musí občan připojit rodný list, oddací list či doklad o rozvodu, event. úmrtí list zemřelého manžela, doklad o propuštění ze státního svazku, výpis z trestního rejstříku, životopis. Za děti mladší 15 let žádají o občanství ČR jejich rodiče. Žádost se podává u okresního úřadu podle místa trvalého pobytu.

Státní občan SR si může zvolit státní občanství ČR za zvýhodněných podmínek do 31. 12. 1993. Postačí doba nepřetržitého pobytu na území ČR alespoň dva roky, doklad o propuštění ze státního svazku mu bude prominut, pokud prokáže, že o něj požádal a SR mu do 3 měsíců nevyhověla, a učinil před okresním úřadem, kde žádá o české občanství, prohlášení, že se vzdává občanství SR.

Česká a Slovenská obchodní komora

V říjnu loňského roku byla oficiálně zahájena činnost "České a Slovenské obchodní komory". ČSOK byla založena československými politickými uprchlíky, kteří se usadili v Austrálii. Hlavními členy Obchodní komory jsou lidé s obchodními zkušenostmi, kteří vystudovali buď v Československu nebo v Austrálii a znají místní národohospodářskou situaci. Shodně se domnívají, že zlepšení a vývoj obchodních styků mezi Českou i Slovenskou republikou a Austrálií bude prospěšný pro všechny strany. Členy komory jsou však také lékaři, profesori na univerzitách, umělci a ti mají zájem rozšířit vzájemný styk i na kulturním a vědeckém poli. Domnívají se, že to je způsob, jak zvýšit vzájemné porozumění mezi lidmi v obou nástupnických republikách a v Austrálii. V současné době se vytváří a rozšiřuje síť styků s vládními organizacemi, úřady, obchodními organizacemi a různými podniky, které mají zájem o to být součástí naší činnosti.

Posláním České a Slovenské obchodní komory je :

Organizování a podpora dalšího vývoje obchodních a hospodářských styků mezi Austrálií a oběma republikami.

Organizování obchodních setkání, přednášek a dalších činností, které podporují obchodní vztahy.

Spolupráce s jinými organizacemi a vládními úřady, které sledují podobnou činnost.

Organizování kulturních akcí, které mohou pomoci zlepšit vzájemné porozumění.

Členy se mohou stát firmy, organizace nebo i jednotlivé osoby, které souhlasí s tímto základním posláním.

ČSOK spolupracuje se zdejší australskou obchodní komorou

CZECH AND SLOVAK CHAMBER OF

COMMERCE (S. A.)

136 Greenhill Road

UNLEY - ADELAIDE

S. A. 5061

Telefon : (08) 373 1422

Fax : (08) 272 9662

O ČS. DIPLOMATECH V AUSTRÁLII

Bob Mašin

V osmašedesátém roce, po osvobození Československa "rudými armádami" zemi Varšavské smlouvy, desetitisíce Čechů a Slováků opustilo svoji zemi, aby započali druhý život v relativně "svobodném" světě, kde téměř na každého čekala nejistota a na někoho i zklamání. Asi pět tisíc našich emigrantů se před čtvrt stoletím rozhodlo pro Austrálii, která přivítala našince s otevřenou náručí, ale po svém. Australané si nedělali starosti s tím, že se naše republika skládala z Čechů a Slováků - pro ně byli všichni Češi. V zemi byla konjunktura a přes jazykové potíže nikdo z našich lidí nezůstal dlouho bez zaměstnání, již proto, že Češi byli pokládáni za odborníky prostě v každém odvětví a ne náhodou.

Původní Československo byla totiž jedna z prvních zemí na světě, která diplomaticky uznala Austrálii a navázala zde nezávislé styky nedozírných rozměrů. Nejen motocykly, automobily, šlapací kola, střelné zbraně, soustruhy, boty, kyselá okurky, nářadí a párky v konzervě běžné zásobily australský trh, ale naši se podíleli na stavbě vodních staveb a dokonce i na konstrukci známého mostu, který se klene přes celý přístav ve městě Sydney. V Opeře nad hladinou moře pak nejednou zazněla hudba z nástrojů orchestru Pražské Filharmonie. Nedaleko malebného a podle některých názorů i nejkrásnějšího přístavu na světě, se nachází prestižní čtvrť sydneyjské smetánky a diplomatů z celého světa, Bellevue Hill. Tady, v krásné a prostorné rezidenci s udržovanou přední i zadní zahradou, našel domov konzulární sbor předválečného Československa v Austrálii.

Po osmačtyřicátém roce se ale náš konzulát stal strašidelným Faustovým domem, opředeným nejruznějšími pověstmi o činnosti komunistických agentů. Odtud se prý řídila nejen protistátní činnost australské komunistické strany, ale i levicových odborů. Zdi budovy se stávaly vězením pro ty, kdož byli tehdejšími režimem pokládáni za nepohodlné osobnosti a byli buď vlákáni do prostoru konzulátu a nebo prostě uneseni. Naši "poúnoroví" exulanti se ulici s československým konzulátem vyhýbali již také proto, že být spatřeni zde někým známým mohlo mít za následek podezření nebo nařčení ze spolupráce s komunisty. Protože se tyto pověsti daly těžko ověřit, bylo na těch, kteří je vyslechli, aby si učinili vlastní názor o věrohodnosti těch, kdo je vyprávěli. Prokazatelně se projevila však skutečnost, že ne jeden pracovník československého zastupitelství požádal australskou vládu o politický azyl, který býval žadateli po jeho "zmizení" zpravidla udělen.

Pro naše lidi to byl nepopsatelný pocit úlevy, když najednou v osmašedesátém mohl kdokoli vstoupit bez obav na půdu konzulátu v Sydney a ještě se hrdě předem rozhlédnout po ulici. Leč, pocit rovnoprávnosti se svobodnými národy světa byl našim lidem opět odňat. Dubčekův konzul byl odvolán a nahrazen Husákovými pověřenci. Australané československého původu se opět ulici vy-

hýbali, ale i přes to si konzulát získal adresy většiny z nich, aby jim režim mohl zasílat buď výhrušné dopisy a nebo přímo "rozsudky" za přečin "nedovoleného pobytu v Austrálii. Každému bylo dáno na vědomí, že si může najmout v Československu "advokáta" a odvolat se proti rozsudku a nebo se jinou cestou vykoupit. Zde se též krajanům nabízelo "prodávání odpustků", známé jako "úprava vztahů" s komunistickou vládou v Československu.

Taková činnost konzulátu vysloužila asi povýšení, protože jeho budova byla dána na prodej a z utržených peněz si Husáková vláda zařídila velvyslanectví v hlavním městě Cambeře. Z prodeje přepychové residence pravděpodobně zbyl nějaký ten dolar navíc, což postačilo na zakoupení ještě jiného sídla pro Československý konzulát v Sydney. A protože tento úřad asi vykonával vysoce důležitou práci, byla jeho budova zabezpečena (nejspíše proti "nepřátelským rozvědkám") ocelovými mřížemi stejně tak, jako ministerstvo vnitra v Praze. Zaměstnanci si tam prý připadali "jako doma".

Po sametové revoluci se československý generální konzul, pan Zimovjan, objevil mezi našimi krajanými v hlavním městě Queenslandu Brisbane. Nic naplat, nezdálo se, že by někdo souhlasil s jeho pobytem v Austrálii a pan konzul byl odvolán. O nic větší úspěch neměl ani jeho zástupce, dr. Ambrus mezi krajanými v Country Clubu v Sydney. Diplomatičtí sbor se vyměnil, odposlouchávací aparatury prý zmizely a do budov zastupitelských úřadů se vrátil normální provoz. V Melbourne, které je druhým největším městem Austrálie a přesto v něm, nebyl žádný diplomatický zástupce Československa, byl jmenován čestným konzulem známý český vlastenec a majitel advokátní kanceláře dr. Milan Kantor.

Rozdělení československého státu mělo zatím pramalý vliv na život krajanů mezi protinožci. Separatismu naklonění Slováci se oddělili již před lety, ti kdo s politikou Slovenského státu nesouhlasili stále navštěvují československé spolky a ti, co chtějí být viděni jako neutrálové to stále "patlají" na obě strany. Rozpolcení Československa však zapříčinilo rozdělení jeho diplomatického sboru v Austrálii, včetně majetku. Budova velvyslanectví v Canbeře připadla Slovenské republice a bývalé velvyslankyni byla prý prozatím vyhrazena jen jakási skromná místnostka, protože je Češka. České republice připadla neúměrně menší vilka konzulátu v Sydney prý s výstrahou, že ten kdo z diplomatů si bude proti tomuto opatření stěžovat bude nejen pokárán, ale případně i odvolán a zbaven funkce. Pan dr. Kantor v Melbourne však dále vykonává funkci čestného konzula České republiky bez podstatných změn již proto, že pro tuto práci používá svoji vlastní kancelář uprostřed rušné čtvrti města.

Budova velvyslanectví v hlavním městě Austrálie se diplomatickým zástupcům Slovenské republiky líbí. Záplava dokumentů a všelijakých úředních papírů jim však začíná připomínat, že takový diplomat má kromě koktailových večírků ještě jiné věci na starosti. A k tomu všemu jim běžní Australané stále říkají "Vy Češi".

PORAŽENÝ ÚNOR?

Bořek Šindler

Únor, řečený ještě do nedávna Vítězný, se přiřazuje s Mnichovem, Bílou Horou a bitvou na Moravském poli na odpadiště negativních jevů našich českých dějin.

Kdo vlastně nechal spustit mříž klece, která od roku 1948 na téměř půlstoletí v sobě směšnávala na deset milionů vzdělaných lidí jednoho z nejpokročilejších národů v Evropě? Když se nakonec mříž prolomila, vyvalila se mračna kouře, zápachu a dialektiky a z klece začaly nesměle mžourat tři generace pobledlých lidiček, vězňů i bachařů, a začaly dychtivě měřit vnější svět pravidly pokálené klece.

K roli bachařů se ještě včera více méně hrdě hlásili naši komunisté. Tu roli hráli a les káceli až třísky litaly, nejprve s internacionálou na rtech a dialektikou v srdci, později s bajonety v zádech, ale hráli ji za úplatek a poměrně tučnou prebendu. Z hlídaných měli vytvořit stádo poslušných ovcí a berany pokud možno vyklestit.

Kdo ty mříže prolomil? Ti hlídání? Jenom ti hlídání? Bachaři argumentují, že vlastně oni vlastním klíčem klec pootevřeli. Uvnitř klece bylo nakonec teploučko. Venku burácí vichřice svobody a zodpovědnosti. Ti hlídání, nejen ti hlídači, jakoby se ještě dnes chtěli znovu stulit do pološera za mříž. Žehrají na intensitu ostrých větrů a slunečních paprsků. Zmítají se stále ještě v kalu pootevřené klece, dohadují se, kdo hlídal a kdo byl hlídán, kdo byl sekerou a kdo třískou. Nám se jeví jako třísky všichni. To všechno tedy ten Vítězný únor. Únor dnes již poražený?

Gottwaldovi zbrojnoši jako Slánský, Kopecký Nejedlý, Smrkovský, Nosek a jiní za pomoci zbolševizované policie a závodních milic provedli v únoru 1948 násilný puč, jemuž pak stalinské dogma velelo říkat lidová revoluce. Na pouhé pokynutí z Moskvy zavrhl i lidé jako Nezval, Seifert, Drda, a stovky jiných vzdělanců západní tradice své země a začali dobrovolně poskakovat v dialektickém panoptiku jako podajné loutky rytmem kremelského glajchšaltu. Patnáct, skoro dvacet let hlouší a slepí. Pravda, ne všichni se vyrovnali básnířce Pujmanové a jejímu tupení exulantů v řeči vázané. Do dneška se nenašel mezi umělci nikdo, kdo by její hanebný čin odsoudil.

Rituální tance nařizované Moskvou trvaly dvacet let. Pak najednou někteří z těch bachařů začali přicházet na věci, o kterých mohli a měli vědět již ve třicátých letech. Mimo jiné i o milionech lidí zavražděných Stalinem na Ukrajině, o lidech zavlčených jako dobytek na Sibiř a tam umučených. Začali přicházet i na to, že dešti a větru nelze poroučet. Že lidé nejsou ani ovce, ani andělé, že tatík Marx blouzní v knihovnářích západu o uspořádání společnosti neproveditelném mezi smrtelníky z masa a kostí. Že oni prostě slouží gigantické uto-

pii. Že kremelské fikce o blahu lidu jsou udržovány jen na bodácích Rudé Armády a tajné policie.

Když vjely do Prahy sovětské tanky, nebylo na chvíli ani hlídačů ani hlídaných, byli jen "Oni" na tancích a "My" v ulicích. Skuteční vládcové Čech potom zřídili vlastní pořádek, v němž ovšem už nebylo ani zdání idealistického nadšení. Byli jen přísluhovači. A to přísluhovači nedobrovolní. Klec se ani za Dubčeka neotevřela, bylo jen možno zamávat ven skrze spuštěnou mříž. Srpen učinil přítrž i tomu nesmělému mávání. Podupaný národ zcyničtěl a jakoby ztratil srdce i duši. Jezdil na chaty a o Havlovi a Chartě raději mlčel.

Toto české mlčení a cynismus byly výsledkem neblahých událostí posledních let. Lze-li argumentovat, že Češi v čele s Benešem sami pomáhali budovat vlastní klec, nelze argumentovat, že podobné klece budovali Poláci, Litevci, Lotyšši, Estonci a jiní. Čechům připraveným postavit se Hitlerovi bylo nařizeno za mnichovské krize kapitulovat - a toto nařízení přišlo od našich dlouholetých spojenců. A dnes nelze pochybovat o tom, že na Jaltě a v Postupimi jsme byli škrtnutím pera a výměnou několika slov vrženi doprostřed asijských stepí. A co bylo potupné, byli jsme tam vrženi s východní částí Německa a s Maďarskem. Nebral se ohled na naši věrnost demokracii.

Řečti komunisté, na druhé straně, byli nejen neméně pro-sovětská než naši, oni dokonce rozpoutali občanskou válku. Ale Jalta připsala Řecku Západu a Moskva nakonec spolkla řeckou pilulku v očekávání, že Západ bude mlčet až to bude Kreml potřebovat. A Západ mlčel, v únoru 1948 i v srpnu 1968. Až najednou, jakoby zázrakem, se mříž klece začala pootvírat. Všude kolem nás a nakonec i u nás.

Cynismus Čechů, protřelých staletými životy na hlučné křížovatce Evropy je ovšem důležitou zbraní. Vrátili se k jejímu používání ve válce, když po dvaceti letech naivní a tedy luxusní viry ve spojení s Západem přinuceni libat německé bodáky. Potom, po téměř půl století, byli používání spolu s jinými jako oběť vržená vlkům, jako výkupné za svobodu a blahobyt západní Evropy.

Statistice Čechů propadlo moskevským ouverturám právě jen proto že v Rusech - opět ovšem naivně - viděli možnost záchrany v příštích konfliktech. Benešova dilemata z roku 1948 nemohla být také nepodmiňována hrůzným zklamáním z roku 1938. Dnes, zrazení postupně všemi, i těmi, jimž kdysi galantně pomohli se vzpřítit, jsou Češi sami. Že z klece nakonec vylezou a že se otevírají, jako se už tolikrát v historii otevírali, je jisté. Mají dnes pod sebou pevnou půdu své vlastní vyspělé kultury a vybroušené řeči. Nebude ovšem zase jenom na nás, kdy a jak se klec rozebere. Měli by přijímat nabídky na pomoc v jejím rozmontování s úzkostlivou rezervou.

Rozdíl mezi hlídači a hlídanými, tak markantní do poloviny let padesátých, byly skoro úplně setřeny srpnem, nikoli listopadem. Ne že bychom měli svádět vinu na jiné a stavět svět na odívání vlastní nevinosti - v tom má Havel pravdu - ale nepuštěme se zřetele, že jsme to nebyli my, bolševici

nebolševíci, kdo na Jaltě krájel Evropu a svět. Klec spadla asi už tehdy a už tam a v únoru naši komunisté potom jen postavili stráž. Zůstávajíce si tedy vědomi těchto skutečností, budme připraveni vidět únor 1948, dnes již Nevitězný, nejen jako puč našich českých bolševíků, ale také jako tah profesionálů na šachovnici této planety v partii, kterou jsme nehráli my, a při které jsme sotva směli z uctivé vzdálenosti kibicovat. Takto promítnuty a postaveny do širší perspektivy, které si zasluhují, zůstanou následky tohoto osudného února neporaženy, nesmazány, dokud na šachovnici světa budou za nás hrát a figurkami posunovat jenom ti velcí a největší tohoto světa.

Malý národ si nemůže dovolit zbavit se zdravé skepse a házet svúj staletími vymodelovaný cynismus do žita. A nějaký nový únor si už dovolit nesmí.

OHLASY NA VOLBU ČESKÉHO PREZIDENTA

K průběhu volby prvního prezidenta ČR komentář Lidových novin uvádí, že to nebyl důstojný akt volby hlavy státu, nýbrž fraška, navíc v podání zájezdové šmíry nejnižší kvality. Obstrukce ze strany republikánských poslanců byly, podle Lidových novin očekávány, ale překvapila nepřipravenost Milana Uhdeho i jeho bezmocnost zvládnout nastalou situaci. Tento způsob volby staví před poslaneckou sněmovnu úkol bránit demokracii a její důstojnost.

Podle Rudého Práva poslanci republikánské strany udělali ze zasedání sněmovny stranický mítink jako na ulici, v projevech republikánů nezazněl ani náznak serióznosti, slušnosti či skutečné analýzy. Zněla naprostá demagogie, zaměřená na znevážení volby, když bylo předem jasné, že předseda Sládek nemá prostě šanci.

Mladá Fronta Dnes označila vystoupení republikánů za nebezpečnou exhibici, která měla znevážit celý akt, ale jen ukázala, konstatuje Mladá Fronta, ubohost a duševní úroveň poslanců republikánské strany.

BLAHOPŘÁNÍ

Páter Emil Černaj oslavil začátkem února své 70. narozeniny. Básniřka Hana Honsová nám k této příležitosti zaslala veršované blahopřání. My se k jejímu upřímnému blahopřání rádi připojujeme a přejeme otci Černajovi mnoho zdraví, síly a Boží požehnání a jménem všech krajanů mu děkujeme za vše co pro naši komunitu tady v Austrálii udělal.

Po cestě, která vedla do daleka
jdete již dlouhých sedmdesát let..
Do půdy duší, v brázdy lidských srdcí zasévat
šel jste Boží lásky květ.

Kristus, jak hvězda vedl Vaše kroky
přes úskali a temné chvíle žití,
Vaše dny věrně Jeho slovy zněly
jež lásky a pravdou víry svítí.

Syn země Slovenské nám, Čechům v Austrálii
vždy rád jste otcem duchovním se stal
a naše bez pastýře osířelé stádo
pod svoji ochranu a zodpovědnost vzal.

Své ovce v louky zelené jste vodil,
k pramenům čistým, apoštol co pravý.
Ne pro lesk světa, bohatství či slávu -
- pro duši věčné, nesmrtelné zdraví.

Jak odměnit se můžeme Vám dnes
za všechnu starost, péči, všechnu práci ?
Jen modlitbou a vírou, že Bůh vždy
vše nejlépe za dobré skutky splácí.

Ta chudá naše slova, ale plná vděku
vážeme stuhou vzpomínek a přání :
Kéž Bůh Vás žehná, láskyplně chrání
a ještě mnoho let Vás nechá mezi námi.

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že
má na skladě knihy českého mystika
Květnoslava Minaříka (1908 - 1974)

"Přímá stezka"

(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"

(psychologie skutečnosti)

"Joga v životě současného člověka"

"Cesta k dokonalosti"

(praktická psychologie)

"Světlo génia"

Cena za jeden výtisk \$15 -

Možno zaslati i na ukázkou

CANOPUS BOOKS

G. P. O. BOX 837 G

MEI.BOURNE, VIC. 3001

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění řezu,
všechny modely a druhy aut.

NEW AGAIN

PTY LTD

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE

tel. : 99 2595

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRÍ SVEHLA

23 Bundinla Ave

Mount Riverview 2774

tel : (047) 39 14 70

Z našeho života KONEC A ZAČÁTEK

Karel Wendt

Konec obyčejně stojí na konci, začátek na začátku. V dnešní úvaze je tomu naopak, protože myšlenky si nedají poroučet, samy určují svůj sled. Tyto se rodí ve zvucích rádia...

Hrají Smetanův koncert "Z mého života": ...Radost a žal... úzkost a štěstí... klid a bouře... svěžest a únava... mládí a stáří... Střídání nálad, pohled zpět na jeden život, od dramatické předtuchy úvodních taktů první věty až k ostří poznání vysokého E a následné smírné rezignaci.... Hudba je balzám duše a duše potřebuje balzám.

V novinách stojí, co na třetí pokus odhlasoval federální parlament: "Česká a Slovenská federální republika přestane existovat 31. prosince 1992..." Další život u konce, život jednoho státu, našeho státu. S ním také konec snu jednoho zakladatele T. G. Masaryka, který mu dal do vínku všechno, co pouhý, třeba vynikající, člověk novorozenému státu do vínku může dát: demokratický vládní systém, rasovou snášenlivost, občanské svobody, zásady liberálního humanismu. Byly věci, které mu dát nemohl: prostor, v němž je malému státu dovoleno žít v bezpečí, nadnárodní soudržnost.

Nedostatek prvního vedl k dvojnásobné tragedii a zániku dočasněmu, nedostatek druhého k "bratrské" ráně nožem do zad a zániku trvalému.

Duše potřebuje balzám. Někdo by měl napsat kvartet nebo symfonii "Z našeho života".

Od vysokého E k úvodním tónům první věty československého státu....

Co znamenal pro nás? Pro mne, do nedávna, všechno: kolébku, do které jsem se narodil, teplo domova, předmět snů, cíl snažení, touhy vrozené, ztracené a nalezené, jistotu zátiší, která se ukázala neskutečnou a přece byla, matčinu náruč ve více, než jednom smyslu...

Jako v tom Smetanově kvartetu střídají se nálady. Bolest? Ano, akutní. Ale také, téměř současně a překvapivě - úleva rezignace, uznání, že se rozpadá něco, co se rozpadnout musí.

Nedávno jsem tady v Austrálii viděl velmi zajímavé francouzské televizní pásmo "Mittel Europa". Před očima běžely obrazy starých archivních filmů, začínajících událostí těsně před první světovou válkou a končící rozkladem Sovětského imperia. V období po tom prvním světovém šílení ukázalo pásmo neuvěřitelný chaos, kterým tenkrát procházela "Mittel Europa" poražených centrálních mocností. V něm, nebo vlastně jakoby mimo něj, existovala podle hlasatele oaza klidu a spofádanosti, která nesla jméno Československo. Svět uznal. Slováci neuznali. Většina jich nikdy nepřijala, že měl vedle nedostatků (který stát je nemá?) také nesporné kvality. To by-

lo tenkrát, v "prehistorii" 74 let československého státu.

Dneska?

Je určitě mnoho věcí, které vám jdou na nervy. Mně také - komunisti otevření i převlečení, fašisti s novou vizitkou, falešní zachránci nezachranitelného, holé lebky, které nemají nic navrch a uvnitř ještě méně, trpasličí politikaření, tvrdé, třeba nutné hospodářské podmínky...

Ale podívejme se kolem sebe: na chaos a krveprolití v drobčích se státech bývalého Sovětského svazu, na idiotské bésnění nacionalismu v někdejší Jugoslávii, za něj by se nestyděli ani Josef s Adolfem, na východní část Německa, na Rumunsko, na Bulharsko... A když to všechno sečtete, možná, že i vám se vybaví slovo "oaza", které použil pro jinou dobu, ale tentýž stát hlasatel pásma "Mittel Europa". Zase však - Slováci tento společný stát v takovém světle nevidí a nikdy neviděli.

Podle jedné novinové zprávy našel výzkum veřejného mínění, že největší procento Čechů a Moravanů považuje za vrcholy národní existence doby vlády Karla IV. a první republiky. Na Slovensku to vyhrála léta 1948-1989 (!) a Tisův fašistický stát. Tečka, Bolest úplně nezmizela, ale neslučitelné se sloučit nedá.

Náklonnost, pocit, že člověk k něčemu patří, že je jeho částí, že to má v krvi a rád, se nedá nakomandovat. Člověk takové city buďto má nebo nemá. Většina Slováků je k československému státu zřejmě nikdy nechovala. Proto tedy, když mozek konečně utlumil city, přešla bolest vysokého E v katarzi, očistění, přijetí nevyhnutelného, úlevu, že konečně může začít začátek.

Hodně o konci, nic o začátku. To proto, že začátek je právě jenom začátek a vlastně tedy nic, protože všechno ještě leží před námi. Jenom základy byly částečně položeny. S přihlídnutím k neobyčejně obtížné situaci se zdá, že poměrně dobře a způsobem, který opravňuje k určitému optimismu.

Henry Kissinger řekl před časem v rozhovoru s Lidovou demokracií něco v tom smyslu, že Československo "už jednou to dokázalo" a že to dokáže znovu. Tento bývalý americký ministr zahraničních věcí může být považován za všechno možné, jen ne za blba. Takže ano, spolu s ním, máme i my dobré důvody věřit, že to český stát, třeba v jiné, zmenšené formě zase dokáže. Ale nebude to lehké.

Batole nového českého státu vykročí už v příštích dnech vratce do života plného nástrah. Za sebou má jednu kalamitu vedle druhé. Kolem chaos. Před sebou tlačí, jak Sisyfos balvan neomarxistických a neofašistických extrémů. Vpředu, za rohem, nalevo i napravo úskalí nebezpečného světa... V slabých rukách korouhev demokracie, kterou si, na rozdíl od svých někdejších spoluobčanů svobodně vyvolilo... Historie učí, že teď i v letech nadcházejících půjde především a nadevšechno o její udržení, t.j. o udržení svobody.

ŠTASTNOU CESTU!
(listopad 1992)

ZAJÍMAVÁ
POZVÁNÍ

TANEC

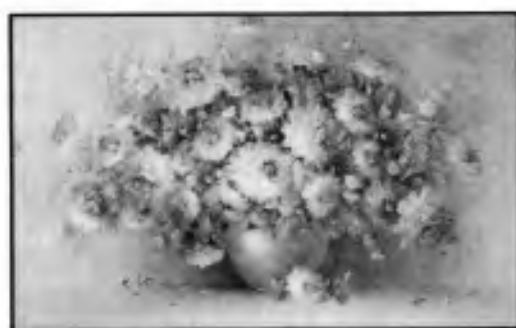
COUNTRY CLUB

vás zve
13. 2. v sobotu
na "Valentinskou veselici"
K tanci a poslechu hraje Eucalyptus
Začátek ve 20,00
Vstupné : \$ 4.- \$ 6.-

21. 2. v neděli ve 14,00
"Matějskou pouť"
Hraje orchestr Milušky Šimkové ml.
Vystoupí pražský kouzelník.
Vstupné : \$ 5.- děti do 15 let zdarma
Rezervace vstupenek :
610 3267 - 607 8883

28. 2. v neděli ve 14,00
bude
"Vzpomínat na bývalé časy Zuzi Kler".
Zverne především všechny bývalé
tanečnický a tanečnice z
Československých tanečních skupin.
Hrát bude klubovní kapela.

Nezapomeňte,
každou sobotu a neděli je v Country
Clubu otevřena restaurace, která
podává občerstvení i večere !!!

VĚDA

SVU SYDNEY

Docent Speciální Pedagogické
Fakulty Masarykovy University
v Brně navštíví Sydney.

Po více než dvouletém vyjednávání týkajícího se rehabilitace oboru speciální pedagogiky na Masarykově universitě v Brně, ve spolupráci s Australskou asociací speciální pedagogiky a pomocí darů několika jedinců, Country Clubu, SVU-Sydney a Masarykovy university se podařilo akci uskutečnit.

Dr. Miroslav Macháček, docent speciální pedagogiky Masarykovy university a iniciátor speciálního projektu Dětského centra na MU, bude v Sydney během února a března na studijním pobytu, kdy se bude seznámovat s australskou teorií a praxí v tomto oboru.

Výbor SVU - Sydney
zve

srdečně zájemce mezi krajany na
"Setkání s doktorem M. Macháčkem",

které se uskuteční
v pátek 19. února
na School of Theatre Studies
University NSW, Kensington,
(vjezd je z Baker Street)
Začátek je v 19,30

Dr Macháček bude mimo jiné hovořit
o vývoji Dětského centra Masarykovy
university..

Podrobnější informace najdete :
tel. číslo (02) 365 1872
tel. číslo (048) 834 118

POESIE

OTTUV SLOVNÍK
NAUČNÝ
V AUSTRÁLII

Newsouthwelská universita v Kensingtonu má v kolekci knihovny humanitních věd český Ottův slovník naučný. Tento slovník nerněl v takovém rozsahu v Čechách předchůdce a je výběrem i formou naprosto originální. V době, kdy byl dokončen, to je roku 1908 (první svazek vyšel roku 1888) byl předstižen množstvím hesel a ilustrací snad jen britskou encyklopedií. Někdo z krajanů tento slovník, celých 27 svazků, jeden díl doplněk a dalších dvanáct dílů dodatků, věnoval knihovně před mnoha lety. Nikde nezůstal záznam, kdo byl dárce. Zůstal ovšem slovník, který nutně potřebuje opravu, to je pravděpodobně převážání. Zatím se předběžný odhad pohybuje od 700 do 1000 australských dolarů.

Věřím, že je v zájmu krajanů, uchovat slovník i pro další generace především jako důkaz kultury národa, ze kterého jsme vzešli.

Proto bychom rádi uspořádali večer poesie v prostorách hlavní knihovny University of NSW. Finanční výtěžek večera by pak přispěl, či možná zcela zaplatil nákladnou opravu slovníku, kterou universita nemá v rozpočtu. Večer se pravděpodobně uskuteční ke konci dubna nebo začátkem května letošního roku. Slovník by byl při této příležitosti vystaven a krajané by měli možnost si tento unikát prohlédnout. Zároveň se zaposlouchat do veršů českých básníků a znovu si uvědomit obrovské bohatství, které je ukryto v kulturním odkazu našich předků..

J.M. Rich

HUDBA

Do Sydney přijíždí Pražský komorní orchestr, který patří mezi nejznámější hudební tělesa svého druhu. Vznikl krátce po skončení druhé světové války a jeho členy byli většinou hráči Československého rozhlasového symfonického orchestru, kteří chtěli zkusit hrát bez dirigenta. Pražský komorní orchestr se svými 40 členy patří mezi největší tělesa tohoto druhu. Jádrem repertoáru jsou především díla Haydna, Mozarta a Beethovena. A samozřejmě díla skladatelů českých. Mimoto můžeme v podání Pražského komorního orchestru slyšet i hudbu barokní, hudbu z období raného romantismu a hudbu dvacátého století.

Za dobu svého působení orchestr navštívil více než 40 zemí celého světa, včetně USA, Jižní Ameriky, Japonska a pod.

Na své konto si může připsat i řadu mezinárodních úspěchů, ať již to jsou ceny ze soutěží a festivalů. Např. "Wiener Flötenuhr" cena rakouské Mozartovské společnosti, dále několik "Grand Prix du Disque Academi". V roce 1989 byla orchestru udělena "Zlatá deska" za prodej více než miliónu gramofonových desek.

Uměleckým vedoucím Pražského komorního orchestru je koncertní mistr Milan Lajčík.

Spolu s pražskými hudebníky vystoupí jako solistka gruzínská houslistka Liana Issakadze. Narodila se v Gruzii, byla žačkou Davida Oistracha na Čajkovského konzervatoři v Moskvě. Je nositelkou mnoha uznání a vítězkou mezinárodních soutěží, včetně The Marguerite Long/Thibaud Competition, The Jan Sibelius Competition a dalších. Liana Issakadze je uměleckou vedoucí Gruzinského komorního orchestru.

Koncert Pražského komorního orchestru se koná

27. února 1993 ve 20.00
v Sydney Town Hall

Na programu jsou díla:
W.A. Mozarta, B. Martinů a A. Dvořáka

Vstupné od \$ 25 - \$ 40.-

Rezervace: SSO Box Office - 264 9466
a nebo v ABC Shop v Queen Victoria Building.

PROGRAM VYSTOUPENÍ GREENHORNS

20. 3. 1993 - sobota

SOKOL SYDNEY

Začátek ve 20.00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek:

Jarda Zahradka - 528 79 28 (po 18 hodině)
Vašek Novák - 569 3691 (během dne)
- 30 6781 (večer)

21. 3. 1993 - neděle

COUNTRY CLUB SYDNEY

Začátek v 15.00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek:

Jaromír Rutar - 610 3267
Jaroslav Hanousek - 607 8883

26. 3. 1993 - pátek

ČESKOSLOVENSKÝ CLUB ADELAIDE

Začátek ve 20.00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek:

Karel Eliáš - 362 4086
(vystoupení není však ještě potvrzeno)

27. 3. 1993 a 28. 3. 1993 - sobota a neděle

SOKOL MELBOURNE

Začátek ve 20.00 - vstupné \$ 25.-

Rezervace vstupenek:

Vašek Sosnovec - 670 6489

3. 4. 1993 - sobota

SOKOL SYDNEY - KOVBOJSKÝ BÁL

Začátek ve 20.00 - vstupné \$ 20.-

Rezervace vstupenek:

Jarda Zahradka - 528 7929 (po 18.00)
Vašek Novák - 569 3691 (přes den)
- 30 6781 (večer)

**HELE, NEBYLO BY LEPŠÍ HO
NAUČIT NEJDŘÍV APORTOVAT ?**

Nostradamus - - konec tisíciletí Prorocství na léta 1992 - 2001

Pod tímto názvem vyšel v češtině překlad knihy autorů V.J.Hewittové a Peter Lorieho. V.J.Hewittová o sobě tvrdí, že se ji, po dlouholetém studiu podařilo rozluštit kryptogramy do kterých Michael Nostradamus své prorocství zašifroval. Dokonce tvrdí, že v jednom z kryptogramů se objevuje právě její jméno jako jméno jediného člověka, který kdy tato tajemství rozluštil.

My tady v Austrálii jsme viděli zajímavý australské televize, proto pro nás není Nostradamus neznámou osobou. Kniha byla ve Francii dopsána v roce 1991. Podívejme se co, se od té doby mělo stát, co se stalo a co se nestalo.

Prorocství na léta 1992 až 2000

1992 George Bush opět prezidentem
1993 Zemětřesení v Kalifornii
1993 Zvukové vlny zvítězí nad rakovinou
1993 Amerika v plamenech
1995 Nová díra v ozónové vrstvě
1995 Objasnění černých děr
1998 Mimoszemšťané v televizi
2000 Nové světové náboženství

Protože už první předpověď, týkající se amerického prezidenta, se nesplnila, zdá se, že to s tou přesností a správností rozluštění není tak docela v pořádku. Tak např. princ Charles se, podle pani Hewittové, měl stát anglickým králem už 2. května 1992. Nu, nikdo nejsme neomylní!

Ale podívejme se třeba co čeká Evropu. Podle této knihy by měly být Východoevropské země přijaty do Evropského hospodářského společenství už 1. února 1994. Odporuje to sice všem předpovědím ekonomů i politiků, ale uvidíme? Německo by se mělo stát vedoucí silou v Evropě, zatímco ve Francii by v roce 1994 mělo dojít k velkému zvýšení kriminality a násill, nejhorší by mělo být období mezi 5. květnem a 5. srpnem 1994. V Britanii by měla být Margaret Thatcherová zvolena do čela konzervativců v roce 1995, ale jen jako vůdce opozice. Máte-li peníze uložené ve Švýcarské bance - dejte si pozor, proto

že od roku 1991 zde probíhají velké finanční podvody a finanční postavení Švýcarska bude v průběhu roku 1995 zcela zruinováno. Saddam Husajn bude u moci i v letech 1996 - 99 a bude bojovat o moc na Středním Východě, zvítězí a Izrael by měl být v roce 1998 zcela zničen.

A když už jsme u toho výčtu neradostných událostí, nesmíme zapomenout na velké zemětřesení v Kalifornii, jehož datum určila autorka s téměř absolutní přesností - 8. květen 1993 v 7, 05 středoevropského času. Los Angeles bude zničeno, Hollywoodské ateliéry se zřítí. A tak ve stínu všech těchto katastrof se nám zdá předpověď pro Austrálii celkem přijatelná. Podle Nostradamuse zažijeme politické bouře domorodých obyvatel, které by měly vyvrcholit při letošních volbách, ale jinak se zdá, že se na nás žádné velké pohromy ani politické katastrofy neřítí.

Sem tam nám i Nostradamus dává nějakou naději. Např. do roku 1998 bychom se měli naučit léčit rakovinu pomocí zvukových vln, které zabrání růstu rakovinných buněk. Bude se rovněž vynakládat mnoho sil na výzkum, jak zastavit stárnutí a dokonce jak lze omlazovat. Protože výsledky by měly být známy už v roce 1995, máme všichni naději.

Dalo by se ještě dlouho listovat v prorocstvích. Výhodou je, že nenaplněné události nám dovolují pochybovat o uskutečnění tragických předpovědí a naopak občasné splnění některých předpovědí nám zase dovolují doufat, že alespoň to dobré se splní. A tak trochu obdivovat sebedůvěru pani Hewittové, že právě ona je tou jedinou osobou, která, podle Nostradama, jeho kryptogramy skutečně vyluštila. ...

J.H.

Z tajů krás české řeči

Rodokmeny slov, i slov českých, prokazují, že pokrevnost a logika se neubírají společnými cestami. Stopování původu slov často vede klikatými sloji.

Je dosti obecně známo, že na pohled ryze české slovo "král" je odvozeno od latinského "Carolus", tedy od jména Karla Velikého, vládce staré říše francouzské. Málo je však známo, že výraz "láryfáry" má původ v solmisačních slabikách do-re-mi-fa-sol-la-si-do, lá-re a fá-re, čili lá-fáry. Šlo to přes Hanou?

Pustme se po několika stezičkách. Říkáte, že konopí je staročeská surovina k výrobě oděvů? Má ostrý zápach, schovávali se kdysi do ní pytláci, aby je tam ohaři nemohli vyčénichat. My však nečénicháme nosem a na konopí si posvítíme etymologií.

Na rozdíl od Andulky šafářové, která ilegálně pustila husy do ječmene, močení té druhé Andulky bylo činností prostonárodní a zdánlivě bohubilou, co do toho konopí i co do lnu. Narafičivši dosti nepředloženě kapsu, umožnila žabce trávit v ní noc a vyskočit ven až druhý den při kropení lnu. Ale na Andulčinu kapsu já vůbec nechci poukazovat. Jde hlavně o to konopí. Na úpatích Šumavy to močení zřejmě prošlo, ale v Austrálii by se Andulka potázala se zlou. Dopustila by se totiž přečinu, přehmatu, přestupku.

Neboť konopí, mající původ v řeckém "chanabis", čili canabis, čili marijuany, v Austrálii beztrestně močit, máčet, přimáčet či namáčet rozhodně nelze. Ale nám to snad i vysvětlí počinání oné žabky. Andulka se svým močením konopí mohla dostat do stavu omámení a žabka šibalka v nestřeženém okamžiku takového stavu mohla využít a i využila, jak píseň napovídá.

Skočme teď se žabkou na oře. Or, řekli bychom, je slovo ultračeské, byt poeticky ultračeské. "Or" se nepase, or vozí princezny, při nejhorším královny, často i léta od věže k věži. V angličtině se však jen nepoeticky pase v podobě anglosaského přezývavce, nebo spíše býložravce, jako praobyčejného "horse".

S ním se pase i staroněmecký "ors". Neof tedy náš oří a nepas se, nos si princezny, ale prokoukli jsme tě.

Ještě co do výše uvedeného textu - "se zlou se potázat" je idiom specificky český. Právě tak rafičit a narafičit. Pochybujete? Má to původ v řeckém "grapho", píšou. Po vypuštění "g" si naši čímanští předkové z toho udělali písátko, zvané "rafič". My zase rafičku u hodiněk. Ty pak rafičíme, zatímco Andulka rafičí kapsu. "Capsa", mimochodem, v latině znamená "rakev".

Šetřme však etymologických poznatků jako drahého koření a všeho s mírou. Ale věřte už teď, že by tu v Austrálii Andulka měla se zákonem opletačky? Leč přece ještě - nic ve zlém: ví někdo z čtenářů odkud pochází tiskařský šotek? Že by nějak z Wentworthvillu?

B.Š.

Československé aerolinie se v roce 1992 staly jednou z nejmodernější vybavených leteckých společností světa, pokud jde o letecký park. ČSA nakoupily nové stroje z USA a z Francie - 5 kusů amerických Boeing 737 - 500 a 4 stroje francouzsko-italské ATR 72.

Dále se o 40% zvýšil počet letů ve letním letovém řádu. (z 95 na 133 letů týdně). Novými destinacemi ČSA se stala města Düsseldorf, Chicago, Toronto, Manchester, Lvov a Riga. V témže roce byly obnoveny i lety do Kuvajtu a na linkách do Kyjeva.

V sezoně 1992/93 jsou zahrnuty další dvě nové linky, a to 7x týdně Praha - Vídeň, a 5x týdně Praha - Berlín.

V roce 1993 sponzorují ČSA dvě velké akce a to 48. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 1993 a finále soutěže MISS 93.

Československé aerolinie věří, že i v tomto roce budou naši krajané, používající jejich služby, plně spokojeni.

Šťastný let!

Z historie Austrálie

Australský básník Andrew Barton Paterson se začátkem roku 1895 při své návštěvě u přítele ve Wintonu, ve středním Queenslandu dozvěděl o smutném konci malého zloděje, který utonul při svém útěku před policií. V bohumilé společnosti před 100 lety byl zločin řídkým zjevem a tak se takový příběh uchoval pevně v lidské paměti. Při této příležitosti také Paterson slyšel poprvé název "Matylda". Jeho původ není dodnes známý, ale byl hodně užíván mezi tuláky, kteří tak říkali houni pod kterou v noci spali a ve dne v ní, stočené do jakéhosi tlumoku, nosili svůj skromný majetek. A do třetice Peterson slyšel dcerku svého hostitele hrát na piáno libovou melodii, která ho vzala za srdce. Malá muzikantka ji znala jen z doslechu. Měla to být stará skotská balada, jejíž slova nikdo neznal. Paterson použil příběh o nešťastném zloději za motiv a "Waltzing Matilda" spatřila světlo světa. Její první skromné provedení v North Gregory Hotelu ve Wintonu je dodnes připomínáno pamětní deskou na budově hotelu. Dnes, vzhledem k neuvěřitelné oblíbenosti písně se toto skromné provedení dá nazvat "světovou premiérou". Píseň se rychle rozšířila po celé Austrálii, později byla australskými vojáky za obou světových válek rozšiřena do zámoří, do Ameriky i Evropy. A před několika lety byla zcela vážně navrhována za australskou státní hymnu.

(další podrobnosti můžete nalézt v Australien Encyclopedia, nebo v knížce "Story of Waltzing Matilda" od Sydney May, která vyšla v roce 1955)

Waltzing Matilda Andrew Barton Paterson

Unavený tulák přišel k řeky rameni,
v stínu tam okrál báječně.
Zpěvem krátil si čas, než voda vřela v
kotlíku:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

Ref. "Valčík s Matyldou, valčík s Matyldou,
valčík s Matyldou vždy dál společně!"
Zpěvem krátil si čas, než voda vřela v
kotlíku:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně"

Přešla kolem ovce, chtěla před ním utéci,
však tramp ji popad konečně!
Zase si zpíval, když ji strkal rychle do pytle:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

Ref. "Valčík s Matyldou, valčík s Matyldou,
valčík s Matyldou vždy dál společně!"
Zase si zpíval, když ji strkal rychle do pytle:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně"

Uviděl to farmář, policajty zavolal,
tři z nich tam přišli - zbytečně.
"Či je to ovce, cos ji strčil nyní do pytle?"
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

Ref. "Valčík s Matyldou, valčík s Matyldou,
valčík s Matyldou vždy dál společně!"
"Či je to ovce, cos ji strčil nyní do pytle?"
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

Tulák na ně zařval, když se vrhl do řeky:
"Nevzdám se! Zemřu statečně!"
Jeho duch dodnes zpívá sobě tiše nad řekou:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

Ref. "Valčík s Matyldou, valčík s Matyldou,
valčík s Matyldou vždy dál společně!"
Jeho duch dodnes zpívá sobě tiše nad řekou:
"Valčík s Matyldou vždy dál společně!"

přeložil Karel Šindelář

Poznámka pro zpěváky z listu: druhý verš každé sloky (ne v refrénu) mění celkem třikrát notový záznam podle počtu slabik od osmi do deseti. České znění se má zpívat jednotně podle osmislabičného záznamu, tedy jako: Down came the troopers, one, two, three.

SOUSEDSKÁ HLÍDKA

Jan Plavec

Muselo k tomu dříve nebo později dojít, ač jsem doufal, že se toho nedožiji. I naše malá vesnice se tedy stala součástí tzv. "Global Village". V místních novinách "The Huon News" se tu poprvé objevila černá kronika - "Huon Crime Watch". A to je tedy čteníčko! V souladu se zbytkem Austrálie si tasmanické zločiny také nezadají na bizardnosti: Hasičská stanice vyloupena pomocí autogenu během zákazu používání otevřených ohňů... Šest ovci zmizelo přes noc i s ovčáckým psem..., Dynamit schovaný ve špalvu rozmetl krb souseda - zloděje dříví..., Mešní víno vypito a historický kostel pozvracen... Stále se tomu všemu ještě tak trochu usmívám a uklidňuji ustarané členy z "Franklin Progress Association": "Žádné strachy. To vždycky bylo a bude. Lidé nejsou andělé. Dokud nejde o život, jako někde v Hong Kongu, Lods Angeles nebo v Praze, dá se to tolerovat a s trochou ostražitosti udržet pod kontrolou. Vigilanty, jako jsou "Strážní andělé" v New Yorku tady ještě nepotřebujeme - však v údolí Huonu jsou již dva policisté!"

Nepřesvědčil jsem je. Zavede se pryč "Neighbourhood Watch". Všude to už mají - nesmíme zaostávat! Vynutil jsem si tedy hned od začátku alespoň jedno - po půlnoci na stojku nejdu i kdyby nás to mělo stát naši pokladnu s příspěvkama! Od vojny mám totiž k nočnímu hlídání všeobecnou nechuť, která se zvýšila ve zlobu od mého příjezdu do Austrálie. Zjistil jsem tu, že zatímco já doma, během studené války stál uprostřed kruté zimy jak vůl v černé tmě západního Slovenska

a strážil na muničáku výdobytky socialismu, imperialisté si tady společně s kapitalisty vzhledem k sezónnímu a časovému posunu ve stejnou dobu vesele surfovali na Bondi Beach. Bohužel, náš nepřítel je tentokrát blízký, přímo zde mezi námi - těžko ho rozeznat. Označíme se prý my. Rozdali cedulky na dveře a přinutili nás vyřýt na všechno co se dá odnést číslo řidičského průkazu (kde jsou nevinné časy hovorů o Identity Card). A já, jak něco dělám, dělám to pořádně. Ztratil jsem půl dne s elektrickým vinřátorem zn. "Miniprick" przněje hladký nátěr piána, vany, cylindru na teplou vodu, kytary, benža, ledničky, pračky, harmoniky, bicí sestavy, (cymbály mě daly zabrat ránmusem!), postele a ostatního nábytku, kol, pramiček, trampoliny, konvice na zalévání, zahradních křesel, (32) atd. atd. Nejhorší byly čajové lžičky. Vrti se při rytí a moje dlouhé číslo řidičského průkazu (byl jsem asi v Tasmanii poslední, kdo o něj zažádal) se na ně těžko vejde. Před mojí skládkou "zachráněných" věcí pod vrbou jsem s úlevou zjistil, že mi tam šňůra od zásuvky nedosáhne. To bych značkoval dodnes. Vyřešil jsem to standartní australskou cedulí: "Private property. No trespassing - it means YOU!"

Mám teď prostě prostě nejlépe označenou a chráněnou sbírku veteše v celém údolí. Spím s klidem (ač nevím proč by to číslo mělo někoho ještě více odradit od scizení mého majetku).

A jak si tak tedy klidně spím, z ničeho nic mě probudí šestý smysl. "Někdo ti jde po starém křesle na verandě, Honziku!" našeptává mi. Zirnule zírám do trny a naslouchám. Chvilí nic, pak jsem ale zřetelně zaslechl šeptání a plíživé kroky. Je po půlnoci a není legrace! Potichoučku vstávám a nahmatávám dlouhou baterku v prádelníku. Má nové baterie - je těžká! Jsem rozhodnut udeřit s ní nemilosrdně. Po špičkách jde ke dveřím na verandu. Přiložil jsem ucho ke sklu. Šeptání utichlo, zaslechl jsem zato tiché zatukání na vedlejší dveře. Ti kriminálkové! Oni zkouší jestli je někdo doma. No to mě podržte!!

Ta drzost mě rozjítřila. Bez jakékoliv obezřetnosti jsem vyrazil ven a rozsvítil baterku... V kuželi světla přede mnou stála skupina vyděšených mládíků a třeštila oči v neočekávaným zvrátem události. Reakci měli ale rychlou.

Rozprchli se (jak se na mládež sluší) na všechny strany. Jeden skočil do záhonku růží, dva pod "carport" kde si otloukli hlavy o nízké dřevění a čtvrtý se div nepřerazil o kolečko se zahradnickým nářadím postavené "z deště" na úzkou verandu. Vrátil jsem se rychle a zkontroloval vedlejší pokoj, dcera tvrdě spala. Oblékl jsem župan a natáhl na bosé nohy holínky. "Já vám dám, parchanti, dobývat se na moje holky!" S hrozivým huhňáním v češtině se ženu k bráně - dost pomalu však, abych jim dal čas k ústupu. Taky jo. Ze trny se ozvalo vyjeknutí údesu a parta, konsolidující se za živým plotem se dala opět do klusu. Vyběhl jsem ve vlajícím županu na silnici, zadupal a vykřikl jediné slovo s kterým jsem si i v rozčilení naprosto jist. "Gun" (není záhodno komolit výslovnost nebo gramatiku ve výhrudné větě - opačný účinek by mohl být výsledkem).

Začali již zpomalovat, na nový povel "Run!" se však dali do trysku směrem ke středu vesnice, kde převládají anglosaské zvyky. Nebyli si zřejmě jisti s etnickým otcem. Nedívím se jim. Na příští schůzi "Neighbourhood Watch" vehementně vyžadují světlomety a lehký kulomet. Dospívá mi dcera.

HLEDÁME rodinu Pipalovou.

Hugo Pipal se narodil v Javůrku a jeho manželka Anička Pipalova, rozená Fojtíková z Lanžhota. Než odešli z Československa bydleli v jedné čtvrti Zlína. Měli dvě děti. Syna a dceru. Pokud pokud můžete podat o osudu této rodiny nějaké informace, volejte Miloše Potůčka (03) 561 43 51

Osobnosti, jak je neznáme Pablo Picasso

Číšník jedné pařížské kavárny, do které chodíval Pablo Picasso, si světoznámému malíři trpce stěžoval, že při nejlepší vůli nerozumí jeho obrazům.

"Rozumíte čínsky?" zeptal se Picasso.

"Ne, to nerozumím," zrozpačitě číšník.

"Vidíte, a téměř sedm set miliónů lidí rozumí".

Pablo Picasso navštívil jednu francouzskou školu. Učitel se chtěl pochlubit znalostmi svých žáků a položil jim otázku, kteří jsou největší malíři světa.

Přihlásilo se plavovlasé děvčátko:

"Goya, Degas, Cézanne... a Picasso".

"A proč Picasso?" snažil se hostu zalichotit učitel.

Maličká nevěděla a z očí ji vytryskly slzy.

Picasso se k ní sklonil, pohladil ji po tváři

: "Nic si z toho nedělej, já to také nevím..."

Jednou se Pabla Picassa ptali, co považuje za největší zázrak v umění.

"Velkého Petra Rubense".

"Proč?"

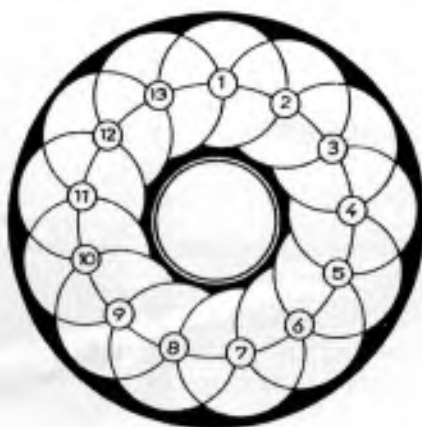
"Rubens prokazatelně namaloval 2 000 obrazů," vysvětlil s úsměvem Picasso, "z nich se 4 000 zachovalo".

Na břehu Seiny v Paříži je Galerie moderního umění. U vchodu je stůl s knihou hostů, kam každý návštěvník napíše své jméno a názor na vystavená díla. Jednou zde vystavoval Picasso. Ke konci vystavy našel v Knize hostů mimo jiné tento zápis:

Jméno :Jean Dupont. Názor na díla : Nerozuměl jsem tomu. Důvod návštěvy: Venku začalo pršet.

Jednou z prvních Picassových lásek byla Fernanda Olivierová, autorka knížky "Picasso a jeho přátelé". Nedlouho po jejím seznámení s Picassem se jí jedna přítelkyně zeptala: "Tak co, jak se ti žije s tím umělcem?"

Fernanda se zasmála: "Báječně. Dopoledne já vařím a Pablo maluje. V poledne jsme oba velice napjatí, já se snažím uhodnout, co namaloval, a on zase hádá, co jsem uvařila."

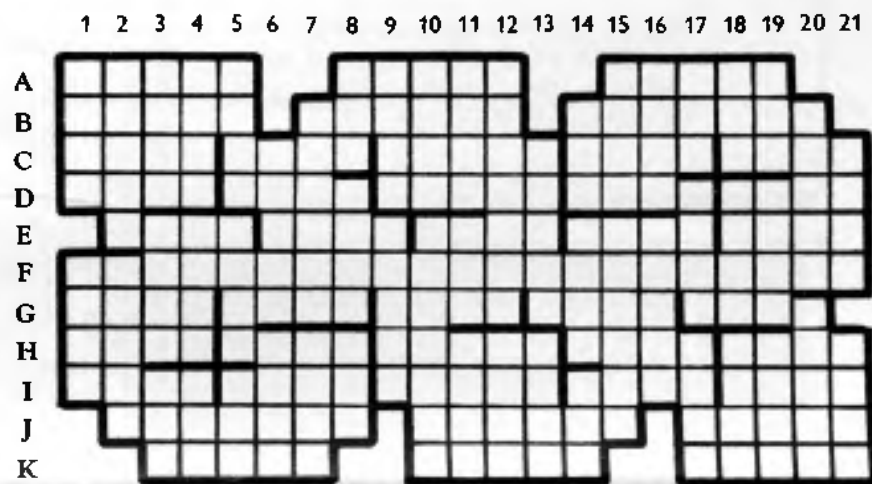

ORNAMENTOVKA

„Zpravidla to není štěstí, co nám schází, ale ...“ (dokončení v tajence).

Shluková postupovka: 1—2. Lehké hedvábné tkaniny. — 2—3. Posypávaní. — 3—4. Tikání (mn. č.). — 4—5. Důvěrně oslovovati. — 5—6. Americký pták. — 6—7. Rozhlasový sportovní reportér. — 7—8. Obnaženost. — 8—9. Vzniklá tavením. — 9—10. Kuchyňská potřeba. — 10—11. Africký strom. — 11—12. Výškrab (medicínský). — 12—13. Ženská část indického obydlí. — 13—1. Nadejít.
Do středu: 1—2. Mýtina (nářečně). — 2—3. Recký bůh plodivé síly. — 3—4. Moučka z kurkumy. — 4—5. Bahno. — 5—6. Španělský mys. — 6—7. Pres. — 7—8. Povel vozky. — 8—9. Dětský parazit. — 9—10. Anglicky „lečka“. — 10—11. Číslovka. — 11—12. Pohodný. — 12—13. Řeka v Kanadě. — 13—1. Číslovka pořadová.

Pomůcka: dot, Nat, zenana.

AFORISMUS

„Pesimista ...“ (dokončení v tajence).

VODOROVNĚ: A. Ponořování: otrok (zastarale); slovensky „kuželka“. — B. Ode dne vydání (z latiny); slovenské město; piškotový dort. — C. Pohyb tágem; čas; lic; Albert; Oldřich. — D. Tím směrem; výtažek z čerstvých bylin; náter; kulečnicková hůl; hlava šitů. — E. Světelný oblouk na obloze; nátlak; hajdy; nač; cil. — F. Tajenka. — G. Jihoevropan; prodloužená boční zeď, úřední spisy; britská řeka; uheľný prach. — H. Krůpěj; vtip; Laponec; pobít kolem dokola; klukovská zbraň. — I. Polynéský nápoj; sborové těleso; slovenská spojka; kopl; vozidla. — J. Stěkati; obyvatel starověké Itálie; špunt. — K. Trouba; cukrovat; jméno vlka z Knih džunglí.

SVISLE: 1. Nástraha; sportovní potřeba. — 2. Odsud; otačenina. — 3. Jihoasijská rostlina; carský výncs (v ruském prostředí); vření. — 4. Škrábáky u pluhů; český zpěvák; sou-

hlas. — 5. Pokolení (mn. č.); příliš; stará francouzská mince. — 6. Trn; slonovina. — 7. Stočit; setina. — 8. SPZ okresu Pelhřimov; cistoslovce zvuku střelby; slovenská číslovka. — 9. Na ono místo; australský vačnatec. — 10. Italský fotbalista; byt. — 11. Zušlechtěné železo; pohyb vzduchem; mužské jméno. — 12. Ženské jméno; deska hlavice sloupu. — 13. Druh lázně; rolety. — 14. Zakončení šachové partie; pružina; anglicky „jáma“. — 15. Kloudná; kolík. — 16. Mužské jméno (20. 9.); očníce (myslivecky). — 17. Lesklý náter; pádová otázka; primitivní papírovina. — 18. Klička; slovenské chlapecké jméno; sady. — 19. Kolem (knížně); pořad jídel; končetiny. — 20. Provdati; medojed kapský. — 21. Indonéská jednotka hmotnosti; papoušek nestor.

Pomůcka: amat, Arun, pit, Riva, sou.

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborně vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills RoadWEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?call
VITA KOZAKRepair Crystal
GlassExp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

L E O COMPUTERS

Nahizíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 377 Newbridge Road,

Moorebank, NSW 2170

Tel: (61-2) 822 4833 Fax: (61-2) 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Australia

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

SLUŽBY A SERVIS

Máte-li zájem inserovat v Inzerci a v rubrice

Služby a servis, zašlete své inzeráty do redakce.

Uveřejnění v Inzerci - \$5

Uveřejnění ve Službách - \$10

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších

"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax : (02) 631 2024Vedoucí redaktorka: **Jana Haberová**
členové redakčního kruhuNázory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

**VILA K PRONAJMU
NA Kladně**

1+1 1. kat s příslušenstvím

\$ 15 - za noc

velká garsoniera s přísl.

\$ 10 - za noc

K dispozici velká zahrada,
bazén. Autobusové spojení
do středu Prahy a na metro
každou hodinu.V těsné blízkosti velké
nákupní a kulturně-
společenské centrum
(kasino, tři výborné
restaurace a podl)Další informace:
Manželé Křečanovi
Kopernikova ul. 2739
KLADNO 272 00
Česká republika
tel: 0011 42 312 6890**Přijďte si natrhat
čerstvé borůvky
na
borůvkovou farmu
'U-PICK'**Sklizeň začíná v polovině
ledna
každou sobotu a neděli
Domluva předem není
nezbytná, ale je výhodnější
tel. (059) 629 312
Sledujte značku
'U-PICK'
na Melba Hwy
Melwey ref: 282 Q 17**AVRO film**
video**ZAJISTÍ :**Video záznamy všeho druhu.,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586* interstate * overseas
* domestic * office
* packing * storage
* free quotes * free advice
* phone controlled trucks * worldwide insurance
A.E.N.F. Transport Pty Ltd 109 Blair Str
North Bondi NSW
HOVORIME ČESKY A SLOVENSKY
FAX : 550 26 14**AIR CARGO SERVICE**dopravíme letecky a
spolehlivě zásilky
do mnoha míst Evropy
za velmi výhodné ceny
Informace: (02) 570 6327
Fax: : (02) 580 0255**L. & T. Martin Pty Ltd**
HURSTVILLE NSW 2220**DIVER'S MECCA**Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
-
- potopené lodě
-
- korály
-
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

P. Code _____

Tel. _____

Stát _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1993.....
Celý rok 1993.....☒ \$15.60
☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic No 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

**AUSTRALSKÉ
LISTY**
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM
SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510